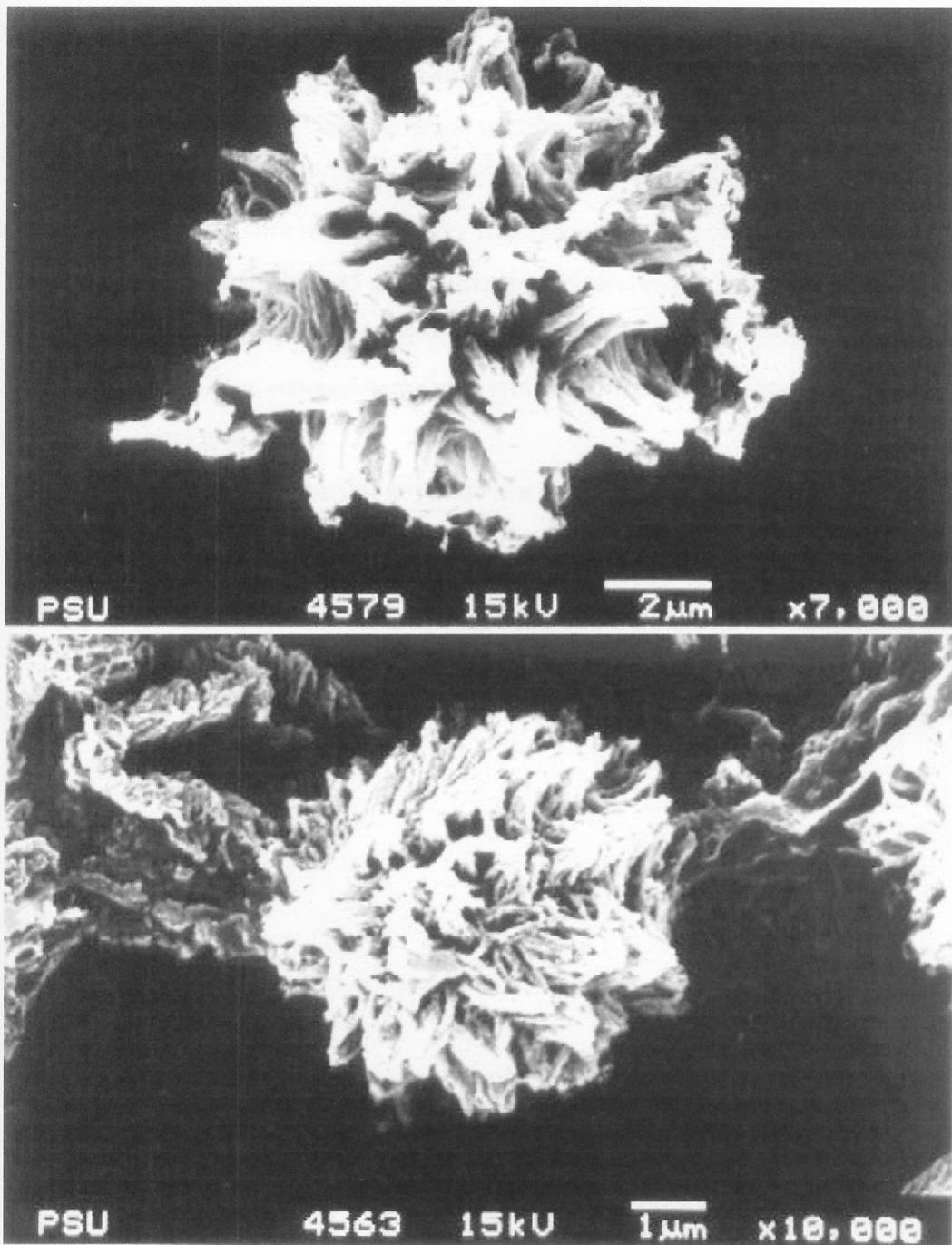

ภาพที่ 6 ก. เบสิคิโอสปอร์ของเห็ดเผาหนัง (บน) และเห็ดเผาฝ่าย (ล่าง) เมื่อส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์

ภาพที่ 7 เบสิคิโอสปอร์ของเห็ดเพาะหนัง (บน) และเห็ดเพาะฝ่าย (ล่าง) เมื่อส่องดูด้วยกล้องจุลทรรศน์แบบส่องกราด (SEM)

3. การแยกเชื้อ

จากการแยกเชื้อเห็ดเพาะบนนั้งและเห็ดเพาะฝ่าย โดยวิธีการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อจากส่วนต่าง ๆ ของดอกเห็ด 3 ส่วนคือ exoperidium, endoperidium และส่วน gleba ภายในดอกเห็ด พบว่าเมื่อใช้ดอกเห็ดที่แก่เนื้อยื่นของดอกเห็ดไม่สามารถเริ่มราบเป็นเส้นไขชั้นที่สองได้ ส่วนเห็ดที่ขังอ่อนโดยเฉพาะดอกเห็ดที่ส่วนของ gleba กำลังสร้างสปอร์สังเกตได้โดยยังมีสีขาว เนื้อยื่นจากดอกเห็ดจะพัฒนาเป็นเส้นไขชั้นที่ 2 ได้ย่างรวดเร็วภายใน 4-7 วัน และเมื่อมีอายุ 15 วันจะมีเส้นผ่านศูนย์กลางของโคลนนิกร่วงประมาณ 10-15 มม. โดยโคลนนิของเห็ดเพาะบนน้ำอาหารรุ่น PDA จะสร้าง exudate ใส่ตีแคงมากกว่าเห็ดเพาะฝ่าย (ภาพที่ 8) เนื้อยื่น exoperidium และ endoperidium ก็สามารถเริ่มราบเป็นเส้นไขได้แต่ในส่วนของ exoperidium มักเกิดปัญหาการปนเปื้อนจากแบคทีเรีย

การแยกเชื้อเห็ดเพาะจากสปอร์อย่างเดียวไม่สามารถทำได้เนื่องจากสปอร์ไม่ออกในอาหารรุ่น

ตารางที่ 2 การเจริญของเนื้อเยื่อและสปอร์จากดอกเห็ดเพาะพันธุ์หนังและพันธุ์ฝ่ายเป็นโคลoni หลังจากแยกเชือ 15 วัน ที่อุณหภูมิ 28 °C

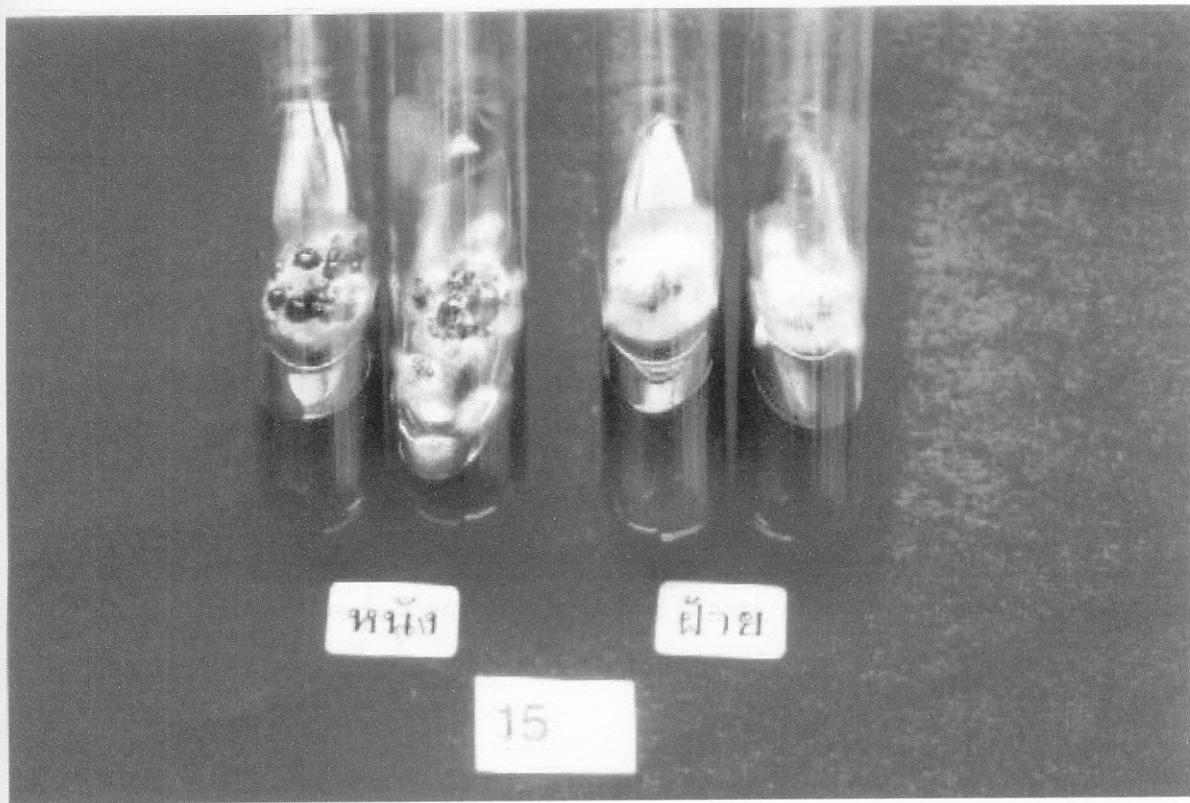
ส่วนของดอกเห็ด	เห็ดเพาะหนัง		เห็ดเพาะฝ่าย	
	ดอกแก่	ดอกอ่อน	ดอกแก่	ดอกอ่อน
<u>การแยกโดยวิธีการเพาะเติขึ้นเนื้อเยื่อ</u> (Tissue culture method)				
Exoperidium	-	+	-	+
Endoperidium	-	++	-	++
Gleba (spore+capillitium+basidium)	-	++++	-	++++
<u>การแยกเชือจากสปอร์</u> (Spore culture method)				
Spore	-	ND	-	ND

+ = เจริญได้น้อย

++ = เจริญได้ปานกลาง

+++ = เจริญได้ดี

ND = ไม่ได้ทำการทดลอง

ภาพที่ ๘ เปรียบเทียบเชื้อเห็ดเผาหนังและเห็ดฝ่ายบนอาหารวุ้น PDA เมื่อมีอายุ 15 วันหลังจากแยก
เชื้อ สังเกตโคลoniของเชื้อเห็ดเผาหนังนี้ exudate สีน้ำตาลแดง โปรงแสงมากกว่าเชื้อเห็ดเผาฝ่าย

4. การงอกของสปอร์ต

จากการเพาะเลี้ยงสปอร์ตของเห็ดเพาะหนังบนอาหารร้อน 5 ชนิด ที่อุณหภูมิ 30°C และ 35°C เพาะ เลี้ยงสปอร์ตเห็ดร่วมกับเชื้อยีสต์, ใช้สปอร์ตเห็ดที่ผ่านกรรมวิธีต่าง ๆ 5 วิธี รวมทั้งเพาะเลี้ยงร่วมกับราขางนา และสารอาหารที่คาดว่าราขางนาจะปลดปล่อยออกน้ำในอาหารปรุงภูมิว่าทุกกรรมวิธีไม่สามารถกระตุ้นให้สปอร์ตเห็ดเพาะงอกได้

5. การเก็บรักษาเชื้อ

5.1 การเก็บเชื้อเห็ดเพาะหนังบนอาหาร MSM และเททับด้วย parafin oil เป็นเวลา 7-80 วัน เมื่อกำ การบ่มเชื้อเห็ดเพาะลงอาหารร้อน MSM ในมีปรากฎว่าเชื้อเห็ดเพาะไม่มีการเจริญเติบโตต่อแสดงให้เห็นว่า เชื้อเห็ดเพาะไม่สามารถเก็บเชื้อโดยวิธีดังกล่าว

5.2 การเก็บเชื้อโดยการบ่มเชื้อดลงอาหารใหม่เป็นระยะ ๆ โดยทำทุก ๆ 20 วัน พบว่าเชื้อเห็ดสามารถเจริญเติบโตต่อไปได้ โดยเชื้อเห็ดมีแนวโน้มเจริญได้ดีขึ้นเรื่อย ๆ (ตารางที่ 3) เชื้อเห็ดที่เพิ่งแยกจากออกเห็ด จะเจริญได้ช้าที่สุดคือ มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของโคลน尼 27.3 มน. เมื่อมีอายุ 20 วัน แต่หลังจากผ่านการบ่ม เชื้อ (subculture) ไป 11 ครั้ง เส้นผ่านศูนย์กลางของโคลนนีมีขนาดเฉลี่ย 37.8 มน.

ตารางที่ 3 การเจริญของเห็ดเพาะหนังเมื่อเก็บรักษาโดยวิธีข้ายเชือเป็นระยะ ๆ

ข้ายครองที่	อายุเชือเห็ดหลังการแยกเชือ [*] (วัน)	ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโคโนโลนี (มม.) [*]
		MFM pH 7 เวลา 20 วัน
1	20	27.3 f
2	40	27.5 f
3	60	29.0 ef
4	80	29.0 ef
5	100	31.0 cef
6	120	31.8 bcd
7	140	34.0 cde
8	160	34.8 abc
9	180	36.8 ab
10	200	37.8 a
11	220	37.8 a

6. การเจริญของเส้นใย

6.1 อาหารรุ่น ในการทดลองเปรียบเทียบการเจริญของเส้นใยเห็ดเพาะหนังและเห็ดเพาะฝ้ายบนอาหารรุ่น 7 ชนิด (ตาราง 4) ปรากฏว่าหลังการปลูกเชื้อ 20 วัน เห็ดเพาะหนังมีการเจริญบนอาหาร MFM โดยวัสดุเส้นผ่านศูนย์กลางได้เฉลี่ย 40.6 มม. รองลงไปคือบนอาหาร MA+M₁ ส่วนในเห็ดเพาะฝ้ายพบว่าบนอาหาร MA+M ขนาดโคลโนนใหญ่กว่าบนอาหาร MFM โดยมีขนาดของโคลโนนเท่ากับ 40.8 และ 30.4 มม. ตามลำดับ

6.2 แหล่งในโตรเจน จากการทดลองเพาะเลี้ยงเห็ดเพาะหนังและเห็ดเพาะฝ้ายบนอาหารรุ่นที่มีแหล่งในโตรเจนต่างกันจำนวน 10 ชนิด พบว่า asparagine, arginine, NH₄NO₃ และ (NH₄)₂SO₄ เป็นแหล่งในโตรเจนที่เหมาะสมสมต่อการเจริญของเห็ดเพาะ โดยทั้งเห็ดเพาะหนังและเห็ดเพาะฝ้ายมีโคลโนนใหญ่สุดเป็นอาหารรุ่นที่มี NH₄NO₃ เป็นแหล่งในโตรเจน เห็ดเพาะไม่สามารถใช้ Ca(NO₃)₂ และ urea เป็นแหล่งในโตรเจนได้ทั้งนี้ไม่มีการเจริญของเส้นใยบนอาหารดังกล่าว (ตารางที่ 5)

6.3 แหล่งคาร์บอน การทดสอบการเจริญของเส้นใยเห็ดเพาะบนอาหารรุ่นที่มีแหล่งคาร์บอนต่าง ๆ กัน 13 ชนิด พบว่าเห็ดเพาะหลังเจริญได้ดีบน soluble starch และ dextrin โดยมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเท่ากับ 40.75 และ 39.75 ตามลำดับ โดยบนอาหารทั้ง 2 ชนิดเส้นใยมีความหนาแน่นสูงสุด เห็ดเพาะหนังไม่สามารถใช้ arabinose และ galactose เป็นแหล่งการรับน้ำได้ (ตารางที่ 6)

6.4 ระดับความเป็นกรดเป็นด่าง จากการเปรียบเทียบการเจริญของเส้นใยเห็ดเพาะหนังบนอาหาร MFM ที่มีความเข้มข้นของ H-ion 5 ระดับพบว่าเห็ดเพาะหนังสามารถเจริญได้ดีในช่วง pH 5-7 โดยมีเส้นผ่านศูนย์กลางโคลโนนระหว่าง 33.75-36.50 มม. เมื่อนำไป 20 วัน (ตารางที่ 7)

6.5 เห็ดเพาะที่เลี้ยงในที่มีคงมีการเจริญได้ดีกว่าพวกที่ได้รับแสงสว่างตามปกติภายในห้องปฏิบัติการ โคลโนนเห็ดเพาะหนังบนอาหารรุ่น MFM และ PDA เมื่อเลี้ยงในที่มีคงมีขนาดใหญ่กว่าโคลโนนที่เลี้ยงให้ได้รับแสงสว่าง 12 ชม. (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 4 การเจริญของเต้านไข่เห็ดเพาะหนังและเห็ดเพาะฝ่ายบนอาหารชนิดต่าง ๆ ที่ระดับ pH 8,
อุณหภูมิ 30 °C เป็นเวลา 20 วัน

ชนิดอาหาร	ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางโคโนนี (ม.m.)	
	เห็ดเพาะหนัง	เห็ดเพาะฝ่าย
MA+M ₁	25.0 b	40.8 a
MFM	40.6 a	30.4 b
PDA	20.4 b	16.0 c
PDA+ใบบางนา	5.0 c	5.0 d
PDA+M ₁	18.0 b	11.2 c
PYPDA	18.0 b	12.8 c
เห็ดเพาะ+คิน+M ₁	5.0 c	5.0 d

* ค่าเฉลี่ยในแต่ละ colum ตามด้วยตัวอักษรที่เหมือนกันจะไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
(P=0.05) ตามวิธี Dancan's multiple range test